

Р.	всегѡ	всѣа	всегѡ
Д.	всемѡ	всѣй	всемѡ
В.	всегѡ, ѡ	всѡ	р. Н.
З.	р. Н.	р. Н.	р. Н.
Т.	всѣмъ	всѣю	всѣмъ
П.	всѣмъ	всѣй	всѣмъ.

Множественно.

Н.	всй	всѣа	всѣа
Р.	всѣхъ	всѣхъ	всѣхъ
Д.	всѣмъ	всѣмъ	всѣмъ
В.	всѣа	р. Н.	р. Н.
З.	р. Н.	р. Н.	р. Н.
Т.	всѣми	всѣми	всѣми
Н.	всѣхъ	всѣхъ	всѣхъ

—о—

§ 35. За Двойственно-то число.

Между други-те свойства, съ кои-то ся отличава Славянскій-тъ, или Старо-българскій-а языкъ, отъ Ново-българскій-а е способъ-а двойственно да ся изражава, свойство кое-то у насъ ни едно отъ Славянски-те нарѣчія го нема. Но понеже на двойственно-то число отъ една страна рѣдко му е употребленіе-то въ църковны-те книги, а пакъ отъ друга днесъ оно съвършено не